

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **4796**

(21) Numer zgłoszenia: **2271**

(51) Klasyfikacja:
26-02

(22) Data zgłoszenia: **30.12.2002**

(54)

Ostona znicza

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:
31.05.2004 WUP 05/2004

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:
Zawadzki Zbigniew, Brańsk, (PL)

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:
Zawadzki Zbigniew, Brańsk, (PL)

PL 4796

Nr Rp. 4796.....
Klasa 26-02.....

Zbigniew Zawadzki

Brańsk, Polska

Ośłona znicza

Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego trwa od dnia30..... grudnia 2002 r.

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest ośłona znicza przeznaczona do osadzania w jej wnętrzu znicza.

Istotę wzoru przemysłowego stanowi nowa postać osłony znicza przejawiająca się w jej kształcie, właściwościach powierzchni i rysunku linii.

Przedmiot wzoru przemysłowego przedstawiony jest na załączonym rysunku,

na którym fig. 1 przedstawia osłonę znicza w widoku z boku w pozycji wbudowania, lekko obróconą względem jej pionowej płaszczyzny symetrii, natomiast fig. 2 przedstawia osłonę znicza w widoku z góry.

Jak widać na załączonym rysunku, osłona znicza według wzoru przemysłowego ma, w widoku z boku, postać przypominającą swym kształtem cokolwiek latarnię o krępyim korpusie przechodzącym dołem w krótką nóżkę o szerokiej podstawie. To podobieństwo potęgują właściwości powierzchni i rysunek linii.

Nowa postać osłony znicza przejawiająca się w jej kształcie charakteryzuje się następującymi cechami.

Podstawa nóżki mająca postać masywnej płyty zwieńczonej u dołu wysuniętym na zewnątrz cokołem ma obrys, w widoku z góry, w kształcie regularnego sześcioboku. Obrzeże płyty powyżej cokołu, którego obrys w przekroju poprzecznym ma kształt kwadratu, jest pochylone skośnie do wewnątrz ku górze. Górna powierzchnia podstawy nóżki przechodzi od jej obrzeża poziomo do wewnątrz w koncentrycznie usytuowane względem niej obrzeże dolnej podstawy stożka ściętego stanowiącego trzon nóżki. Obrzeże górnej podstawy stożka przechodzi do góry w powierzchnię boczną niskiego walca, powierzchnia górnej podstawy którego przechodzi od jej obrzeża poziomo do wewnątrz w obrzeże powierzchni bocznej usytuowanego koncentrycznie względem niej walca który wieńczy korpus od dołu.

Korpus ma kształt, w pozycji wbudowania, usytuowanego pionowo sześciobocznego graniastostupa, którego powierzchnia dolnej, i odpowiednio górnej, podstawy przechodzi od jej obrzeża poziomo do wewnątrz w obrzeże większej podstawy, usytuowanego koncentrycznie względem niej, stożka ściętego, obrzeże górnej

podstawy którego przechodzi w powierzchnię boczną niskiego walca, której obrzeże przechodzi poziomo do wewnątrz w, usytuowane koncentrycznie względem niego, obrzeże powierzchni bocznej walca, który wieńczy korpus od dołu, i odpowiednio z góry. Powierzchnia boczna korpusu, w jego części graniastosłupowej, przechodzi po wysokości w jego dolnej części, od obrzeża podstawy dolnej do góry, w nieznacznej wysokości wąski cokół i odpowiednio w jego górnej części, od obrzeża podstawy górnej w dół, w gzyms o szerokości i wysokości równej odpowiednio szerokości i wysokości cokołu co sprawia, że ściany boczne graniastosłupa optycznie są cofnięte do wewnątrz względem obrzeża górnej i dolnej jego podstawy.

Nowa postać osłony znicza przejawiająca się w jej właściwościach powierzchni i rysunku linii charakteryzuje się następującymi cechami.

Powierzchnię stożkową nóżki pokrywa reliefowa dekoracja, którą tworzą powtarzające się przemiennie motyw „pionowej przewiazki”, i motyw „lilijki”. Między pionowymi przewiazkami usytuowanymi w tworzących stożka, wyznaczonych przez naroża podstawy, rozpięte są lilijki. Pionową przewiazkę tworzą cztery zgrubienia, każde w kształcie „łezki”, ułożone jedno nad drugim w ten sposób, że szerszy koniec łezki usytuowany jest u góry, przy czym łezka niżej położona zachodzi lekko na łezkę wyżej położoną. Lilijkę tworzą trzy elementy, jeden środkowy i dwa skrajne, przepasane w środku ich wysokości poziomą opaską. Element środkowy lilijki, usytuowany w środku odległości między pionowymi przewiazkami, ma kształt dwóch ułożonych wzdłuż jednej osi grotów, których przeciwnie skierowane ostrza wspierają się optycznie o obrzeża podstaw stożka. Elementy skrajne lilijki, z których każdy ma kształt zbliżony do litery „C” o pogrubionych i zawiniętych do wewnątrz końcach, wspierają się częścią grzbietową o element środkowy.

Dolną i górną powierzchnię stożkową korpusu pokrywa reliefowa dekoracja, którą stanowią, powtarzające się po obwodzie motyw „słupka”, utworzony ze zgrubień odcinkowych prostych, i motyw przenikających się trzech rodzajów „trójkąta”, utworzony ze zgrubień odcinkowych krzywych. Słupki usytuowane są po obwodzie powierzchni stożkowej w taki sposób, że ich osie podłużne pokrywają się z tworzącymi stożka wyznaczonymi przez płaszczyzny główne graniastosłupa przechodzące przez naroża jego sześciobocznej podstawy. Pierwszy rodzaj trójkąta tworzą zgrubienia, które jednym końcem wspierają się o słupek nieco poniżej środka jego wysokości, drugim zaś końcem wspierają się na obrzeżu szerszej podstawy stożka w bezpośrednim sąsiedztwie środka odcinka obrzeża szerszej podstawy stożka, wyznaczonego rozstawem słupków. Drugi rodzaj trójkąta tworzą zgrubienia, które jednym końcem wspierają się o słupek, w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z górnym końcem słupka, drugim zaś końcem wspierają się na obrzeżu większej podstawy stożka w bezpośrednim sąsiedztwie środka odcinka jej obrzeża, wyznaczonego rozstawem słupków. Trzeci rodzaj trójkąta tworzą zgrubienia, które jednym końcem wspierają się o obrzeże mniejszej podstawy stożka, w środku jego odcinka wyznaczonego rozstawem słupków, drugim zaś końcem wspierają się na obrzeżu większej podstawy stożka w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z dolnym końcem słupka.

Powierzchnia słupków ma, w widoku od czoła, postać pasma pojedynczych liści, przypominających kształtem swego obrysu i rysunkiem linii powierzchni liście brzozy, ułożonych wzdłuż jednej osi, każdy węższym końcem ku górze, w ten sposób, że liść niżej położony zachodzi nieznacznie na liść wyżej położony.

Powierzchnię każdej ze ścian bocznych graniastosłupa pokrywa rysunek „ramki”, której obrys jest mniejszy od obrysu ściany i usytuowany względem niego symetrycznie. Pasma pionowe ściany, z których każde wyznaczone jest krawędzią pionową ściany i sąsiadującą z nią krawędzią pionową ramki, są znacznie szersze od pasm poziomych ściany, z których każde wyznaczone jest krawędzią poziomą ściany i sąsiadującą z nią krawędzią poziomą ramki.

Powierzchnię ścian bocznych graniastosłupa pokrywa reliefowa dekoracja, którą tworzy, usytuowany symetrycznie w każdym z pionowych pasm ściany, motyw „kolumny” oraz, usytuowany w górnej części ściany, motyw „łuku”. Kolumna jest przedłużona, powyżej swej głowicy, rozszerzającym się ku górze, i usytuowanym w osi kolumny, liścieniem. Łuk jest załamany w wierzchołku i wspiera się u dołu swymi, zbliżonymi ku sobie, końcami o głowice kolumn, zaś u góry optycznie wierzchołkiem o górną krawędź ściany. Trzon każdej z kolumn, na odcinku między podstawą kolumny a jej głowicą, ma formę spłaszczonej spirali z drutu, której zwoje są skierowane, w przypadku kolumny usytuowanej po lewej stronie ściany, w lewo w skos ku górze, zaś w przypadku kolumny usytuowanej po prawej stronie ściany w prawo w skos ku górze.

Zgrubienia odcinkowe tworzące motyw łuku mają, w widoku od czoła, charakterystyczny rysunek linii obrzeża i wzoru pokrywającego ich powierzchnię, który sprawia, że zgrubienia te przypominają cokolwiek łańcuch spleciony z liści.

Ostona znicza może być wykonana w szerokiej gamie kolorów korzystnie z tworzywa PCV zmiękzonego dzięki czemu będzie lekka i elastyczna.

Oslona, chroniąc umieszczony w jej wnętrzu palący się znicz przed podmuchami wiatru, wyglądem swoim przypomina świecącą się latarnię.

Cechy istotne wzoru przemysłowego, jak pokazano na załączonym rysunku, fig. 1 i fig. 2, to :

- podstawa nóżki ma obrys, w widoku z góry, w kształcie foremnego sześcioboku,
- obrzeże podstawy jest u dołu zwieńczone cokołem,
- obrzeże podstawy jest, powyżej cokołu, pochylone skośnie do wewnątrz ku górze,
- nóżka powyżej podstawy ma, w widoku z boku, kształt stożka ściętego,
- korpus ma, w pozycji wbudowania, kształt usytuowanego pionowo sześciobocznego graniastosłupa przechodzącego dołem i górą w stożek ścięty,
- ściany boczne korpusu są, w części graniastosłupowej, cofnięte nieznacznie do wewnątrz względem cokołu, o nieznacznej wysokości i o obrysie odpowiadającym obrysowi dolnej podstawy graniastosłupa, wieńczącego korpus w tej podstawie, oraz gzymsu, o wysokości równej wysokości cokołu i obrysie odpowiadającym obrysowi górnej podstawy graniastosłupa, wieńczącego korpus w tej podstawie,
- powierzchnię stożkową trzonu nóżki pokrywa ażurowa dekoracja reliefowa, którą tworzą powtarzające się przemiennie motyw „pionowej przewiazki” i motyw „lilijki”,
- pionową przewiazkę tworzą zgrubienia w kształcie „łezki”, ułożone jedno nad drugim w ten sposób, że szerszy koniec łezki usytuowany jest u góry, przy

czym łezka niżej położona zachodzi lekko na łezkę wyżej położoną,

- lilijkę tworzą trzy elementy, dwa skrajne i jeden środkowy, przepasane w środku ich wysokości poziomą opaską, przy czym elementy skrajne mają kształt zbliżony do litery „C” której końce są pogrubione i zawinięte do wewnątrz, zaś element środkowy ma kształt dwóch grotów ułożonych wzdłuż jednej osi, których przeciwnie skierowane ostrza podpierają optycznie obrzeża podstaw stożka,
- reliefową dekorację dolnej i górnej powierzchni stożkowej korpusu tworzą powtarzający się motyw „słupka” i powtarzający się motyw przenikających się trzech różnych „trójkątów”,
- powtarzający się motyw słupka tworzą zgrubienie odcinkowe proste, usytuowane na powierzchni stożkowej w miejscach jej przecięcia z płaszczyzną główną graniastosłupa przechodzącą przez kolejne naroże pionowe graniastosłupa,
- powtarzający się motyw trzech rodzajów „trójkąta” tworzą zgrubienia odcinkowe zakrzywione w planie,
- pierwszy rodzaj trójkąta tworzą zgrubienia, które jednym końcem wspierają się o słupek nieco poniżej środka jego wysokości, drugim zaś końcem wspierają się na obrzeżu szerszej podstawy stożka w bezpośrednim sąsiedztwie środka odcinka obrzeża szerszej podstawy stożka, wyznaczonego rozstawem słupków,
- drugi rodzaj trójkąta tworzą zgrubienia, które jednym końcem wspierają się o słupek w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z górnym końcem słupka, dru-

- gim zaś końcem wspierają się na obrzeżu większej podstawy stożka w bezpośrednim sąsiedztwie środka odcinka obrzeża wyznaczonego rozstawem słupków,
- trzeci rodzaj trójkąta tworzą zgrubienia, które jednym końcem wspierają się o obrzeże mniejszej podstawy stożka, w środku jego odcinka wyznaczonego rozstawem słupków, drugim zaś końcem wspierają się na obrzeżu większej podstawy stożka w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z dolnym końcem słupka,
- powierzchnia słupków ma, w widoku od czoła, postać pasma pojedynczych liści, przypominających kształtem swego obrysu i rysunkiem linii powierzchni liście brzozy, ułożonych wzdłuż jednej osi, każdy węższym końcem ku górze w ten sposób, że liść niżej położony zachodzi nieznacznie na liść wyżej położony,
- powierzchnię każdej ze ścian bocznych graniastosłupowej części korpusu pokrywa rysunek „ramki”, której obrys jest mniejszy od obrysu ściany i jest usytuowany względem niego symetrycznie,
- pasma pionowe ścian korpusu, w jego graniastosłupowej części, z których każde wyznaczone jest krawędzią pionową ściany i sąsiadującą z nią krawędzią pionową ramki, są znacznie szersze od pasm poziomych ściany; z których każde wyznaczone jest krawędzią poziomą ściany i sąsiadującą z nią krawędzią poziomą ramki,
- powierzchnię ścian bocznych graniastosłupowej części korpusu pokrywa reliefowa dekoracja którą tworzy, usytuowany symetrycznie w każdym z pionowych pasm ściany, motyw „kolumny” oraz, usytuowany w górnej części ściany

, motyw „łuku”,

- kolumna jest przedłużona powyżej głowicy, rozszerzającym się ku górze i usytuowanym w osi kolumny, liścieniem,
- łuk jest załamany w wierzchołku, przy czym swymi zbliżonymi ku sobie końcami wspiera się u dołu o głowice kolumn, zaś wierzchołkiem wspiera optycznie górną krawędź ściany,
- trzon kolumny ma, na odcinku między podstawą kolumny a jej głowicą, formę spłaszczonej spirali z drutu, której zwoje są skierowane, w przypadku kolumny usytuowanej po lewej stronie ściany, w lewo w skos ku górze, zaś w przypadku kolumny usytuowanej po prawej stronie ściany w prawo w skos ku górze,
- zgrubienia odcinkowe tworzące motyw łuku mają, w widoku od czoła, charakterystyczny rysunek linii obrzeża i wzoru pokrywającego ich powierzchnię, który sprawia, że zgrubienia te przypominają cokolwiek łańcuch spleciony z liści.

Zgłaszający:

Zbigniew Zawadzki

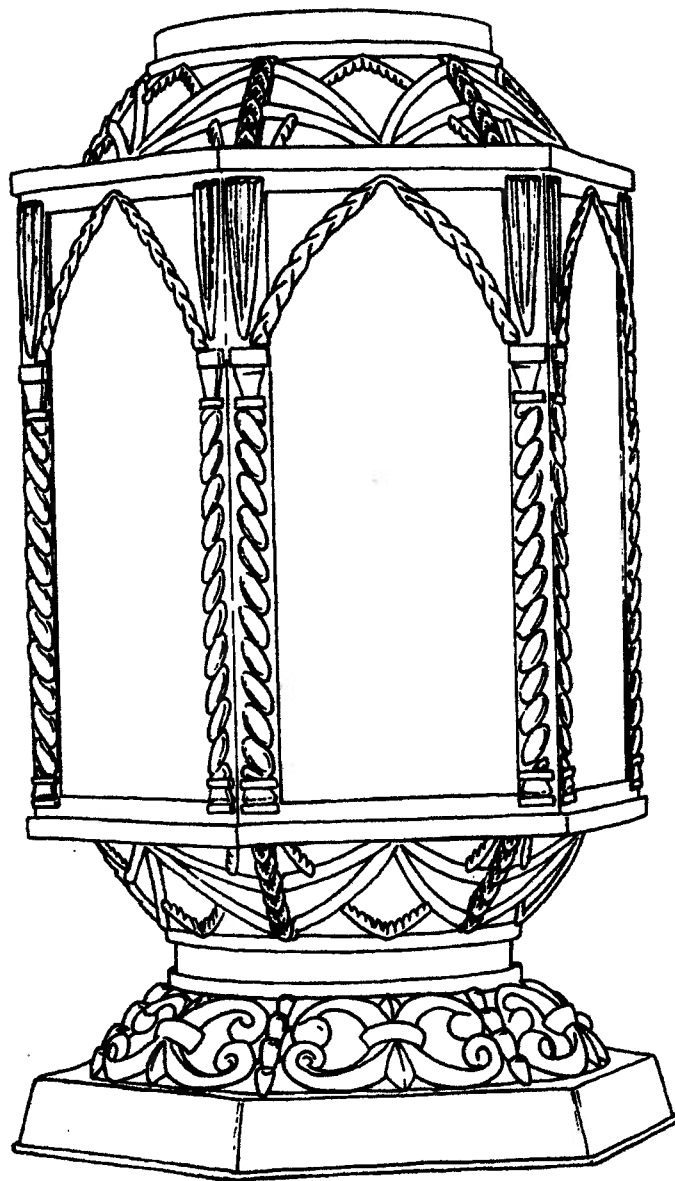

Fig. 1

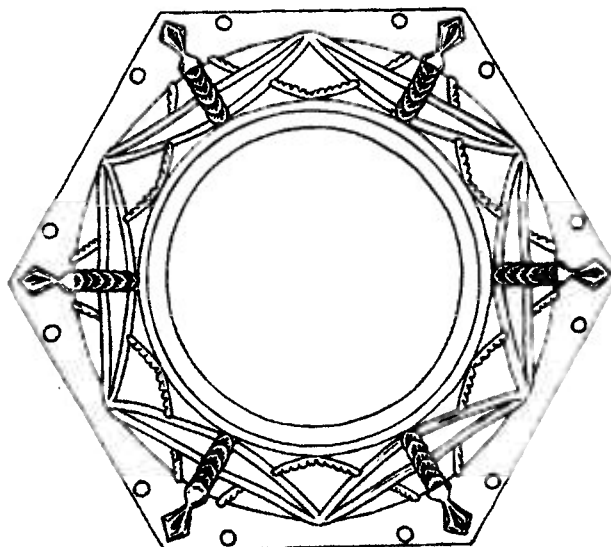

Fig. 2